

Vores tur til Tunesien

26. marts 2004 – 2. april 2004

Indhold..... Side

Fredag den 26. marts 2004	3
Lørdag den 27. marts 2004.....	5
Søndag den 28. marts 2004	7
Mandag den 29. marts 2004	9
Tirsdag den 30. marts 2004	11
Onsdag den 31. marts 2004.....	13
Torsdag den 1. april 2004.....	15
Fredag den 2. april 2004	16
Generelt	17

Fredag den 26. marts 2004

Telefonen ringede klokken 7.30, hvilket faktisk var ret så heldigt, da jeg havde sovet over. Jeg kom derfor meget hurtigt i gang, og fik pakket de sidste småting. Klokken var lidt i 9, da jeg forlod mit hjem for at gå over til kongrescenteret, hvorfor lufthavnsbussen til Billund afgik.

Bussen afgik planmæssigt klokken 9.15, og knap halvanden time senere var vi i Billund. Tiden forekom ikke så lang, da jeg kom i snak med en af de andre passagerer, som ligeledes var på vej på ferie. Han skulle til Thailand. De 13 timer det tager, syntes lidt lang.

Straks efter ankomsten til lufthavnen, stillede vi os i kø til checkin. Køen syntes en anelse lang, og der blev heldigvis åbnet en ekstra skranke. Vi skiftede derfor kø, og kom noget hurtigere frem til skranken.

Vi havde cirka 3 kvarter til at handle lidt toldfrit, efter vi kom igennem den obligatoriske sikkerhedskontrol. Det blev hurtigt tid til at starte boarding af flyet, som denne gang var en Airbus A320. Flyet afgik planmæssigt klokken 11.55

Efter 3 timer og 15 minutters flyvning, lande vi i Monastir Lufthavn klokken 15.10, 10 minutter forsinket. Det tog ikke særlig lang tid at komme ud af flyet. Turen gik videre de par hundrede meter til indgangen til paskontrollen, som derimod syntes at tage sin tid. Man skal ved paskontrollen aflevere et udfyldt skema om, hvem man er og hvor man bor dernede, som man havde fået udleveret i flyet.

Bagageudleveringen var allerede i gang, da vi var kommet igennem paskontrollen og endnu et sikkerhedstjek, som forekom noget unødvendig. Efter at have fået bagagen, var det tid til at komme igennem tolden. Først måtte vi vente lidt i kø, før vi af en anden tolder bare blev ”vinket” igennem. Det forekom lidt underligt, men så længe, at man kom igennem uden problemer.

Efter tolden blev vi, og de andre, som var med flyet, som ventet mødt af guiden, der hilste, og gav anvisninger på, hvor bussen, som vi skulle videre med, holdte. At få alle og deres bagage med syntes at tage noget tid, men endelig kørte bussen mod Hotel El Hana Beach, som vi skulle bo på.

Efter cirka 20 minutters kørsel og den vanlige hurtige introduktion til landet og destinationen ankom bussen til hotellet.

På hotellet skulle vi udfylde endnu en blanket med navn og adresseoplysninger, og efter formaliteterne var i orden, fik vi tildelt værelse 220 på 2. sal. Værelset var med udsigt til gaden, men da vi havde betalt for havudsigt, gik mor straks ned til receptionen. Guiden var heldigvis ikke gået endnu.

Vi fik i stedet tildelt værelse 657 på 6. sal, som har en god havudsigt og samtidig var noget længere oppe. Vi tilbragte en times tid på værelset, hvor en del af tiden gik med at pakke ud, og lige falde lidt på plads.

På den anden side af gaden ligger et par butikker, og en af dem er et minisupermarked. Da vi var ved at være lidt tørstige, ville vi købe nogle sodavand. Vi måtte forbi nogle butikker først for at komme til supermarkedet, og fik som ventet et par invitationer til at se forretningen. Det lykkedes at komme ud fra butikken uden at købe noget.

Vi kom endeligt ind i supermarkedet. Man kunne desværre ikke betale med visakort, så vi måtte tilbage til hotellet, for at veksle penge, hvorefter vi gik tilbage og købte noget drikkevarer. Vi fik de købte drikkevarer med op på værelset uden at det blev opdaget af hotellets personale. Ved indcheckningen på hotellet bemærkede vi en seddel, hvorpå, der stod, at man ikke måtte tage drikkevarer med op på værelset, som ikke var købt på hotellet.

Kort tid efter, at vi var tilbage på værelset var klokken 18.30, hvor restauranten var åben. Vi ventede dog lidt med at gå derned, selvom vi begge var lidt sultne, men vi kom alligevel på stedet en halv times tid senere. Omkring klokken 20.30 gik vi tilbage til værelset, hvor vi var resten af aftenen. Vi gik forholdsvis tidligt i seng efter en lang dag.

Vejret denne dag havde ikke været for godt, når man venter noget, der minder om sommertemperaturer efter hjemlig målestok. Der var om dagen omkring 17 graders varme og skyet, men i det mindste var det noget bedre end hjemme.

Lørdag den 27. marts 2004

Vi vågnede omkring klokken 8.30 denne morgen, efter en god nats søvn. Det var dog tid til at komme i gang, da der skulle være informationsmøde klokken 10, hvilket man helst ikke vil gå glip. Efter en god morgenmad, gik vi hen til receptionsområdet, hvor guiderne først ville møde gruppen, og derfra videre til et slags mødelokale i etagen nedenunder.

Informationsmødet var af den type, som man ofte finder på charterrejser. Man får nogle informationer omkring landet, destination, hotellet samt de ture, man udbyder. Det eneste, man egentligt kunne savne var et kort over byen, eller i det mindste den del af byen, som var i eller kunne forventes at færdes.

Man har her 4 arrangementer på tapetet. Den første var en byrundtur, hvor man ville forvente at se noget af byen. Man udbyder desuden en tur til Tunis, Kartago og Sidi Bou Said, som køres søndag, en 2 dages ørkentur, som køres tirsdag og hjemkomst onsdag, og til sidst en aften på en lokal restauration med lidt lokal underholdning, som afholdes torsdag.

Vi ville gerne på byrundturen og turen til Tunis, Kartago og Sidi Bou Said, men manglede penge til at betale billetterne. Den 2 dages ørkentur var vi allerede tilmeldt hjemmefra, som vi fik gratis, da vi havde bestilt ferien allerede i januar måned. Vi gik ned i til "banken" på hotellet, hvor vi håbede at kunne hæve nogle kontanter på visakortet, men dette var ikke muligt, hvorfor vi blev henvist til en bank.

Der lå heldigvis en bank i nærheden af hotellet, men her krævede man at se pas, før man kunne hæve penge. Jeg gik hurtigt op på værelset for at hente mit pas, mens mor gik tilbage til mødelokalet. Jeg gik tilbage til banken, hvor jeg hævede 400 tunesiske dinarer på mit visa kort, hvilket svarer til 2000 danske kroner. For en sikkerheds skyld, så talte jeg efter, og det viste sig, at jeg kun havde fået 300 dinarer. Lige inden jeg skulle til at sige noget, kaldte bankmanden på mig, og jeg fik resten af min penge. Jeg skyndte mig herefter tilbage til hotellet, hvor vi fik tilmeldt os og betalt for turen til Tunis samt bytur.

Vi gik tilbage til værelset, hvor vi var for en kort bemærkning, før vi gik ud. Vi var en tur ude i området, og nede langs strandpromenaden. Det var god tid, før vi skulle på bytur, så vi tog os meget godt tid. Efter at have været ude i 1½-2 timer gik var vi tilbage på værelset, hvor vi var en halv times tid, før det var tid til byturen.

Det første stop på byturen var medinaen, hvilket rent faktisk var den oprindelig by med bymure, men nu et marked. Turen gik på til en tæppevævningsfabrik, hvor man laver tæpper i både uld og silke, hvilket var lidt spændende at se. Tæpperne bliver efter endt arbejde solgt i det tilhørende forretning..

Lidt overraskende var næste punkt på turen, at vi skulle med op i selve forretningen, hvor vi fik forevist en masse tæpper, og så mulighed for at købe disse. Som service tilbød man endda at sende tæpperne hjem til en med posten. Mange af tæpperne var meget flotte, men priserne svinger fra cirka 1000 kroner til cirka 7000 kroner, idet de var håndlavede. Dette bevirkede dog, at man ikke havde lyst til at købe nogle af dem. Noget overraskende var man istand til at snakke dansk herinde, dog men nogen accent.

Efter denne ret besynderlige seance, og lidt klodsede måde at forsøge at få nogle turister til at købe noget, gik turen videre igennem medianen. Udvalget i de forskellige forretninger spændte ligefra de vanlige souvenirs til ting som tasker og sko og nogle få andre brugbare ting. Som ventet fik man tilbud om at komme ind og se forretningen, men man var meget bedre til at acceptere et afslag end, vi tidligere havde oplevet i Egypten.

En lille spadseretur senere var vi tilbage i bussen, som nu kørte videre til El Kantaoui, der er en meget flot lystbådehavn. Her havde vi cirka 45 minutter til at gå rundt. Her var meget flot, men den ville nok tage sig bedre ud i god vejr, selvom den godt kunne virke noget turistet. Der var køligt, men dog lunt efter en dansk målestok for årstiden, og skyet med lidt let regn mod slutningen.

Denne acceptable bytur var ved at være ovre, og bussen kørte nu folk tilbage til de respektive hoteller. Vi gik tilbage til værelset, hvor vi var en times tid, før vi besluttede os for at gå ned i restaurationen for at få noget at spise. På vej derned mødte vi nogle andre gæster, som vi havde snakket med i bussen fra lufthavnen og hen til hotellet. Efter en lille snak, gik vi ind restauranten,

hvor vi spiste aftensmad, og herefter gik vi op på værelset, hvor vi var hang ud en times tid, før vi gik i seng. Vi skulle tidligt op dagen efter.

Denne dag havde budt på lidt forskelligt vejr. Temperaturen var det meste af dagen i underkanten af de 20 grader med overskyet det meste af dagen. Det var i løbet af dagen en meget lille smule regn, men det var trods alt bedre end derhjemme.

Søndag den 28. marts 2004

Vi havde sat vækkeuret til klokken 5.30, men jeg vågnede 3 kvarter før og kunne ikke sove mere, måske da der var forholdsvis kort til, at vi skulle op. Jeg kom meget hurtigt i gang, da vækkeuret ringede. Tiden var begrænset, så det var med at få det meste ud af tiden.

Bussen kørte kort før klokken 7, og efter et par stop ved andre hoteller, blev kursen sat mod nordpå mod Tunis. Det meste af vejen derop, gik ad den eneste motorvej i Tunesien. Vejen var meget jævn, ligesom hjemme. Turen til selve Tunis tog små 2 timer, og gav blandt andet udsigt over dele af Atlas bjergkæden.

Første stop var en gade, der skulle være en tro kopi af Champs Ellyses med Triumfbuen for enden, men da man ikke måtte opkalde dem efter originalerne, hedder disse noget andet. For enden ad gaden, hvor Triumfbuen er placeret, findes indgangen til Medinaen.

Vi fik noget tid for os selv, og gik en tur i Medinaen. Et eller andet sted drejede vi forkert af, og havnede i en gade, hvor der ikke var meget at se på. Det var et smule svært at se, da butikkerne ikke var åbnet endnu. En af de lokale stoppede os, og fortalte, at der ikke var noget interessant at se her, og tilbød os at tage os op til moskéen for enden af Medinaen.

Vi gik med, og han fortalte, at han læser engelsk på universitetet i Tunis, og i sin sparsomme fritid arbejder i familiens butik. Efter lidt tid lød vi ham forstå, at der ikke var så lang tid til, at vi skulle videre med bussen, men ville lige vise os noget fra familiens butik. Det endte med, at vi købte lidt parfume, som han oprindeligt ville have 15 dinarer for, men endte med at betale 5 dinarer for.

Lidt tid senere, kom vi endelig derfra, og gik ad en mindre omvej tilbage til pladsen foran Medinanen, hvor vi sad cirka 10 minutter, før vi omsider, ad endnu en mindre omvej, gik tilbage mod mødestedet.

Turen gik herefter videre til et museum ved navn Bardo, der indeholder verdens største samling af romerske mosaikker. Det var en af de steder, hvor det koster lidt penge for at få lov til at bruge sit kamera, i dette tilfælde 1 dinar. En pæn del af disse mosaikker viste sig at være meget flotte, og den fotobillet, som jeg købte fik sin anvendelse. På stedet fik vi en kort introduktion af guiden, men ellers en times tid for os selv. Stedet skulle blandt andet have været brugt af bajen, der mest af alt mindre om en kongetitel.

Da vi ellers havde set, det vil ville gik vi udenfor, hvor solen skinnede fra en skyfri himmel og der var noget lunt. Vi blev blandt andet mødt af nogle gadesælgere, og vi købte nogle postkort med motiver fra museet.

Herfra gik turen videre til en restauration i den nordlige del af byen, hvor vi fik serveret frokost. Menuen bestod af en forret med salat, kalkun og kartofler og ris til hovedret og frugt til dessert, og smagt okay. Vi sad udenfor, og omgivelserne var gode.

Efter dette frokoststop gik turen videre til Karthago, eller resterne af ruinerne. Det som vi havde mulighed for at se var et meget flot haveanlæg samt ruinerne af en badehus samt udsigt til præsidentpaladset. Disse ting var meget flotte, men jeg var nu en anelse skuffe, idet jeg havde forventet mere at dette stop på turen.

Det sidste stop på turen var Port Said Bou, der er en meget malerisk såkaldt kunstner by i udkanten af Atlas bjergene ikke så kaldt fra selve Tunis by. Det var en flot lille by med en meget god udsigt, men den ville have været endnu bedre, havde det ikke været for disen.

Vi havde været i byen i cirka 1½ time og det var tid til at komme tilbage. Bussen satte kurs mod Sousse, og efter cirka 2 timers kørsel var vi tilbage til hotellet. Vi ville op på værelset, men på vej hen til elevatoren, mødte vi en af de andre gæster ved navn Maiken, der havde sin 7 måneder gamle baby med på ferie.

Efter at have været på vores værelse en kort stund gik vi ned til restauranten for at få noget aftensmad. Det var igen den vanlige buffet. På vej ud mødte vi igen Maiken. Vi satte os i cafe området, og fik lidt drikke, og efter et par hyggelige timer, gik vi op på værelset og gik i seng.

Vejret i dag havde vist sig fra sin lidt bedre side. Det startede en køligt vejr med overskyet og regn, men det klarede senere op, og blev til en del timer med ganske gode temperatur og en del solskin, men mod slutningen af dagen blev det igen noget skyet, dog uden regn.

Mandag den 29. marts 2004

Vi vågnede ved 8 tiden om morgenen, men der var ingen grund til at skynde sig med noget, da vi ikke havde nogle planer for dagen. Det var nok derfor vi tog os meget god tid til at komme i gang og ned for at få noget morgenmad.

Da vi havde indtaget noget morgenmad, gik vi tilbage til værelset for en kort stund. Vi besluttede os for at gå op til Medinaen, som ligger godt en kilometer væk. På en eller anden måde kom vi igen ind i tæppeforretningen.

Der var som ventet mange flotte tæpper, men de var stadig noget dyre, selvom de var håndlavet. Prisen var nu med 50% rabat, men syntes dog at være meget tæt på dem, som man skulle betale for et par dage siden. Vi havde nærmest på forhånd besluttet os for ikke at købe noget, hvorfor vi til sidst bedt om at forlade forretningen med en lille besked om, at vi ikke længere var velkomne.

Ud af forretningen kom vi, og gik videre ned ad en anden gade, hvor der var en masse forretninger. Vi kom ind i en anden forretning, hvor vi på en eller anden måde kom ind på den besynderlige oplevelse, vi lige havde haft i tæppeforretningen. Manden tog os derfor med til en anden tæppeforretning i Medinaen, men de få tæpper vi så syntes knap så pæne, selvom priserne minde meget om dem i den anden forretning, og købte derfor ikke noget.

Vi gik videre, og ned ad en anden gade, hvor der var knapt som mange forretninger, og havnede i en souvenirforretning, hvor mor fandt et flot armbånd. Det syntes at tage en evighed at komme videre derfra.

Endelig kom vi videre, og fandt en forretning, hvor man solgte tasker. Jeg manglede en rygsæk, og dette syntes at være den rigtige forretning at købe en i. De første par stykker var meget gode, men syntes ikke at være helt store nok. Endelig fandt vi en god rygsæk i læder i den rigtigt størrelse. Forhandlingerne om pris kunne begynde. Han startede med at ville have 155 dinarer for den, men det lykkedes at få den forhandlet ned i 50 dinarer, hvilket syntes at være en god pris.

Til vores held var vi inde i denne forretning netop på dette tidspunkt. Der kom et ordentligt regnskyl, der dog kun varede et par minutter. Da det var slut, flød vandet stadig i gaderne. Kloakeringen kunne simpelthen ikke klare presset, og det kunne lugtes. Det var i lige nøjagtig denne situation, at jeg var glad for, at vi før en tidligere rejse var blevet vaccineret for hepatitis A og efterfølgende revaccination.

Vi slentrede ud af Medinaen, og gik ind i slags stormagasin med masser af forskellige varer, hvoraf det meste var meget turistpræget. Der var ligeledes faste priser, hvilket var fint til en afveksling. Mor ville gerne have noget parfume, og jeg manglede et par film, så det var det, vi endte med at købe.

Herefter gik vi tilbage til hotellet ad strandpromenaden. Vi tilbragte et par timer på værelset, før mor gik ned i den indendørs pool. Jeg gik over i supermarkedet for at købe sodavand, da vi skulle på en 2 dages ørkentur dagen efter. På vej tilbage til hotellet, blev jeg inviteret med ind i en forretning. Det var ikke ligefrem en behagelig oplevelse, og der var en del tvang til at købe noget, så det med at købe noget vandpibetobak til en alt for høj pris. Senere fik vi dog pengene tilbage igen, mod at aflevere varen tilbage.

Vi gik tilbage til værelset, hvor vi var til restauranten åbnede, hvor vi gik ned for at spise. Vi mødte igen Maiken og baby, og kom denne gang til at sidde ved samme bord, hvilket var ganske hyggeligt.

Efter middagen gik vi alle ind i cafeområdet, hvor vi tilbragte en 1½-2 timer sammen, før det blev tid til at komme tilbage til værelset. Vi skulle lige have pakket en lille overnatningstaske, som blev til nogle ting i en kuffert, før vi gik iseng.

Vejret i dag var ikke synderligt godt. Her var igen i underkanten af de 20 grader, måske omkring de 17 grader, og skyet faktisk hele dagen. I løbet dagen kom der et ordentligt regnskyl, som dog kun varede et par minutter.

Tirsdag den 30. marts 2004

Vi havde sat vækkeuret til klokken 5.30, og da det ringede, var vi hurtige om at komme op og i gang. I dag skulle vi på en 2 dages ørkentur. Der var ingen tid at spille, da bussen skulle køre klokken 6.45.

Bussen afgik planmæssigt, og efter et par stop for at hente andre, der skulle med, blev kursen sat sydpå og ud af byen. Der blev givet en nærmere introduktion til turen, og de ting, som vi i løbet af den ville se.

Det første stop på turen var i byen El Jem. I denne by blev der i årene omkring 220 AD bygget en stort romersk teater i stil med det store Colosseum i Rom, dog i en lidt mindre målestok. Det var et meget imponerende bygningsværk, specielt når man tager i betragtning, at en stor del af denne stadig er farbar.

Efter en kort introduktion til stedet, havde vi noget tid for os selv til at gå rundt i dette imponerende bygningsværk. Det blev dog lidt for hurtigt tid til at komme videre, og vi begyndte at gå tilbage til bussen. Vi måtte derfor igen benytte en gade med nogle souvenirbutikker og de varlige gadesælgere. Der var ikke nemt at få den gamle med, der som vanligt skulle glo på alt muligt, som hun ikke havde behov for alligevel.

Turen gik videre mod Matmara, men inden vi nåede hertil blev der gjort et par stop. Det næste stop var hos Fatma, der er en gammel berberkone. Hun og familie lader folk besøge hendes hjem, så man kan se, hvordan en berber ofte bor. Man bliver dog opfordret til at give lidt penge, hvilket vi også gjorde. Denne type bolig er gravet ind en høj og har en åben plads i midten og de forskellige rum er så gravet ud herfra. En meget anderledes boligform.

Matmara er en by i hvis område, der er optaget nogle scener til nogle mere eller mindre berømte spillefilm, hvorfor nogle kalder dette den tunesiske pendant til Hollywood. Maner endda gået så langt, at man har rejse byens navn med bogstaver, ligesom man har gjort i Hollywood. Her gjorde vi et kort stop, og fik lejlighed til at benytte kameraer. Også her var der gadesælgere, som prøvede at sælge noget, i dette tilfælde lammeskind, og nogle af dem var faktisk ret pæne.

Det næste stop på turen var en restaurant, der også var gravet ned med en plads i midten, og rum gravet ud fra pladsen. Vi fik serveret nogle traditionelle tunesiske retter, men det var ikke rigtigt til at blive mætte af.

Efter frokosten blev kursen sat mod Douz, der ikke ligger langt fra saltørkenen og syd for Kebili. Hidtil havde vi kørt gennem noget frodigt område, men der blev mere og mere goldt, og meget af denne tur var igennem stenørkenen.

Bussen havde kørt i en rum tid, og vi ankom endeligt til Douz, nøglen til Sahara. Vi gjorde stop ved sted, hvor det var muligt at låne noget beduintøj, som man kunne bruge, hvis man var en af dem, der senere skulle ud og ride på dromedar. Det var ved dette stop, jeg var uheldig at vrikke om og falde. Det gjorde ikke synderligt ondt, og jeg var sagtens i stand til at fortsætte uden problemer.

Turen gik videre til det sted, hvorfra dromedarturen ud i ørkenen skulle foregå. Der var mange dromedarer, lokale såvel som turister. Jeg havde valgt ikke at skulle ud at ride på dromedar, mens mor var en tur ude. Jeg blev derfor tilbage med en anden gæst, Hanne, der nu babysittede Maikens dreng. Selvom jeg ikke var ude og ride på dromedar, var det lidt at en oplevelse at stå i udkanten af selve Sahara.

Dette punkt på turen varede en times tide, og herefter kørt vi videre til Hotel Saharan Paradise, hvor vi skulle overnatte. Vi fik tildelt værelse 186, og efter et kort ophold på værelset gik vi lidt rundt på hotellet, der var flot indrettet.

Vi var efterhånden blevet lidt sultne, hvorfor vi gik ind i restauranten for at spise aftensmad. Da vi havde spist, mødte vi andre gæster, som var med på samme tur som os, og fandt derfor et bord, hvor

vi alle sad ned. Efter cirka 1½ time, gik vi tilbage til værelset for at gå i seng. Vi var en smule trætte, og skulle tidligt op dagen efter.

Vejret i dag havde vist sig fra sin bedre side. Temperaturen havde stort set hele dagen været over 20 grader, og der havde næsten ikke været nogle skyer. Det var en meget rar afveksling fra tidligere dages noget dårlige vejr.

Onsdag den 31. marts 2004

Jeg havde sat vækkeuret til klokken 4.40, da vi skulle af sted klokken 5.45 med en anden bus, end vi havde været med den tidligere dag. Tiden var knap, så det var med at komme i gang, og vi havde ikke lyst til at komme for sent.

Bussen kørte dog først klokken 6, og kørte først gennem nogle byer, før vi kom ud i selve saltørkenen. Saltørkenen er på størrelse med Fyn målt i kvadratkilometre. Her var totalt fladt, og der er kun en vej igennem denne, som er asfalteret. Det var i denne saltørken, hvor man havde optaget scener til Star Wars.

Vi gjorde et stop cirka med ud i saltørkenen, hvor man meget passende havde etableret en forretning. Der skulle angiveligt også være noget saltudvinding i nærheden, da det var som overraskende nok der, indeholder 23% salt.

Efter dette stop blev kursen sat imod Tozeur. I udkanten af byen, var der omstigning til jeepen for dem, som tidligere havde tilmeldt sig denne del. Vi havde tilmeldt os denne tur, som skulle vise sig at være en meget god afveksling.

På opfordring af guiden, havde blev kom vi en jeep, hvor de 4 øvrige og os var med samme bus dagen i forvejen. Chaufføren kunne ikke engelsk, men havde fransk som andet sprog, men heldigvis var der en anden i jeep, som kunne en anelse fransk.

Kursen blev sat mod Tamerza. Den vej, som blev benyttet er den eneste i den retning, og var ikke i samme stand som de veje, som man finder derhjemme. Der var en del bump i vejen. Før vi gjorde

det første stop på jeepturen, kørte vi gennem ørkenområde og til sidst igennem en meget lille oase, før vi gjort stop ved en kløftlignende ting.

Der var noget lyn og torden i det fjerne, men dette gjorde ikke område mindre flot. Man havde mulighed for at gå en tur i området, hvilket jeg ikke gjorde, da jeg havde ondt i den ene fod. Jeg blev tilbage og bare nød udsigten, men ville gerne have været med, da det var et meget flot område.

Turen gik herefter videre i jeep gennem, om muligt, endnu dårligere vedligeholdte veje, og op gennem nogle bjerge, og gennem en oase. Det blev tid til at forlade den asfalterede vej, og køre ud på en meget ujævn sandvej, og man blev godt rystet.

Omkring 5 minutter senere var vi tilbage op asfalteret vej, og turen gik videre til en rigtig kløften noget lignende Grand Canyon, dog knapt så stor, men dette gør den ikke mindre flot. Denne skulle i alt være cirka 25 kilometer lang, og ligger ikke lang fra grænsen til Algeriet. På vej derop kunne man se en grænseovergang.

Vi havde cirka 3 kvarter her, før det var tid til at komme videre. Næste stop på turen var en anden del af denne kløft. Her havde vi ligeledes cirka halv time til at gå rundt i området. Dette område var også meget flot. Som ventet var der ved dette stop også boder, hvor man spenderer penge, ligesom ved de forrige to stop.

Dette var det sidste stop på jeepturen, og vi kørte derfor tilbage mod Tozeur ad samme vej, som vi var kommet ud af. Vi kom tilbage og med den bus, vi havde været med i går. Turen gik videre til en restaurant, hvor vi fik frokost.

Da vi havde spist frokost, kørte vi videre mod Jilma, og efter cirka 1½ times kørsel, ankom vi til denne by. Her blev der gjort et pausestop, og cirka 20 minutter senere var det tid til at komme videre.

Det stod nu på 2 timers buskørsel, før vi var i Kairouan, som skulle være en af de helligste byer indenfor islam. Vi var knapt nok kommet ind i byen, før et ordentligt regnskyl begyndte, hvilket var for meget for det lokale kloakeringssystem.

Vi gjorde holdt ved en moske, men det var blevet fortalt, at man ikke var velkommen indenfor, så det blev ikke til en tur ind. Det blev desuden frarådet at gå ind i Medinaen, da man tidligere havde haft nogle uheldige oplevelser med tyverier. Vi blev derfor tæt på bussen. Dette stop blev forholdsvis kort, og turen gik herefter tilbage til Sousse.

Efter en times tid i bussen, var vi tilbage på hotellet, hvor vi tilbragte lidt tid, før vi gik ned i restauranten for at få noget at spise. Da vi havde spist, mødte vi igen Lotte, som havde været med på den 2 dages tur, i cafeområdet. Der var åbenbart aftalt, at hun og datter skulle mødes med Maiken. Vi tilbragte nogle hyggelige timer et hyggelige timer her, før vi ved 23 tiden gik tilbage til vores værelse. Klokken var dog omkring midnat, før vi gik i seng.

Vejret i dag var en noget blandet fornøjelse. Det har været lunt det og solskin det meste af dagen, og temperatur lige over de 20 grader. Vi oplevede i løbet af dagen torden, regn og et enormt regnskyl, og sidste på dagen noget skyet.

Torsdag den 1. april 2004

Selvom vi var kommet noget sent i seng, vågnede vi omkring klokken 8.30. Vi kom ned for at få noget morgenmad en halv times tid senere. Det var som ventet den vanlige hotel morgenmad, som efterhånden var blevet noget monoton.

Jeg havde nu så ondt i den ene fod efter at have vrisket om 2 dage tidligere, at jeg knapt nok kunne gå. Lægehjælp var desværre nødvendig, hvorfor der blev ringet efter en. Efter en kort konsultation besluttede han sig for, at der skulle et par røntgenbilleder til.

En halv times tid senere kom en sygeplejer, der tog os med til en klinik. Selvom der ikke var langt, tog vi en taxi dertil. Der blev taget 2 røntgenbilleder, der viste, at der heldigvis ikke var noget brækket, men det gjorde stadig meget ondt.

Vi tog en taxa tilbage til hotellet, og tog straks op på værelset. Kort efter kom sygeplejeren igen, og gav en indsprøjtning. Jeg blev på værelset resten af dagen, mens mor gik ud med andre. Et par gang faldt jeg i søvn, men der var ligesom ikke ret meget andet for mig at lave.

Senere fik jeg noget aftensmad på værelset, som var den vanlige hotelmad. Som aftalt, kom sygeplejeren tilbage klokken 19.30 for at give en indsprøjtning mere, således, at jeg skulle kunne klare turen hjem.

Heldigvis fik vi lidt senere besøg på værelset af de nogle af de samme mennesker, som vi havde snakket sammen med i løbet af ugen. Selvom besøget ikke var længere en 1½ times tid, var det meget hyggeligt. Da de gik igen pakkede mor den del af bagagen, som hun ikke tidligere havde pakket ned.

Vejret i dag havde vist sig fra sin gode side, idet solen havde skinnet hele dagen og temperaturen havde sneget sig op over 20 grader. Det var så noget ærligt, at jeg måtte tilbringe dagen på værelset, men i det mindste havde udsigten været god.

Fredag den 2. april 2004

Det var blevet hjemrejsedag, og da vi ville blive afhentet klokken 3 om natten på hotellet, havde vi besluttet os for ikke at gå i seng. Da resten af bagagen var pakket, gik vi ned i receptionen, hvor vi mødte de samme gæster, vi tidligere havde på værelset, men på den anden side var det aftalt, at vi skulle mødes.

Vi nåede alligevel at have en hyggelig tid, inden det var tid til afgang. Afgang til lufthavnen var rimelig præcist, og efter cirka en halv times kørsel var vi i lufthavn. Checkin gik dog meget langsomt.

Efter vi langt om længe, havde fået bagagen tjekket in, var det tid til at komme igennem paskontrollen. Vi skulle nu aflevere den anden del af blanketten, som vi havde udfyldt i flyet på vej herved, men min var imidlertid blevet væk, så jeg måtte udfylde en ny.

Det næste punkt var den vanlige sikkerhedskontrol i lufthavnen. Jeg havde glemt noget i lommen, og derfor gik alarmerne i gang. Efter at have tømt lommerne, fik jeg lov til at komme videre. Vi havde nu en lille time tilbage, før flyet skulle lette, hvilket blev spenderet i lufthavnen. Enkelte toldfrie butikker havde dog åbnet, men vi benyttede os ikke af muligheden.

Det blev nu tid til boarding ifølge de vanlige lufthavnsskærme, men det varede dog noget tid, før denne rent faktisk kom i gang. Vi kom ud i flyet og ville ellers have været klar til afgang klokken 6, som var planlagt, men man havde problemer med kommunikationssystemet, så flyet lettede først klokken 7.

Endelig kom vi i luften. Selve turen til København tog 3 timer og 20 minutter, hvor vi fik serveret lidt morgenmad. Folk, der skulle af her, kom af flyet, mens nye passagerer, som skulle på ferie kom ombord.

Flyet fløj nu videre til Billund, hvor vi ankom cirka 3 kvarter senere end forventet på grund af en tidligere forsinkelse. Efter endnu en lille halv time i flyet, lande vi sikkert i Billund Lufthavn. Det var specielt rart at komme ud af flyet. Jeg havde fået et vinduessæde, og kunne igennem en åbning i bagageholderne over hovedet se ledningerne. Det har sandsynligvis udgjort en vis sikkerhedsrisiko. Desuden havde døren til cockpittet flere gange været åben længere tid.

Vi fik vores bagage udleveret, og jeg gik først igennem tolden, men blev stoppet. Heldigvis var de kartoner smøget pakket ind i tøj, og blev ikke opdaget, og jeg kunne gå videre. Kort efter skulle en bus til Vejle afgå fra lufthavnen, og denne var vi med. Herfra tog vi toget hjem. Heldigvis blev vi hentet på banegården og fik et lift hjem.

Generelt

Landet Tunesien ligger i det nordlige Afrika og har Middelhavskyst. Det er cirka 4 gange større end Danmark, og har i underkanten af 10 millioner indbygger. Landet er noget kontrastfuldt. I nord er der noget frodigt, men den sydlige del er ørken.

Lønningerne er noget lavere end i hjemme. En vuddannet person tjener i omegnen af 6-7.000 kroner om måneden. Et egentligt socialt system som vi kender hjemmefra eksisterer ikke, og man er derfor meget afhængig af sin familie. Der eksisterer et sundhedssystem, men den standard vi er vant til hjemmefra er for de bedre stillede, mens almindeligt bemidlede mennesker vil stort set kun har mulighed for behandling på et universitetshospital, hvor ydelserne er til at betale sig fra efter lokal

standard. Et tilsyneladende godt skolesystem eksister, og det skulle så vidt jeg er orienteret være gratis, eller næsten gratis at få en uddannelse.

Den oprindelige befolkningen i landet består af berbere, men landet har fra tid til anden været styret eller invaderet af flere forskellige folk eller lande. Man har blandt andet haft romere, vandaler, byzantinere, arabere, tyrkere og til sidst var landet i perioden 1881 til 1956 været et fransk protektorat. På grund af tiden som fransk protektorat, lærer man i skolen fransk som andet sprog, men engelsk og tysk vinder frem. Ituristområder snakker man også engelsk, og til dels og tysk.

Vi boede i byen Sousse, som ligger på østkysten, og er rent befolkningsmæssigt på størrelse med Århus. Hotellet vi boede på hedder El Hana Beach, og er et typisk 3 stjernet hotel. Vi havde eget badeværelse, hvilket var en meget rar ting. Selvom der ikke var fjernsyn på værelset, var dette ikke savnet. Vi havde halvpension på hotellet, men denne består af noget meget europæiske inspireret mad.

Vejret dernede var ikke så godt som vi havde håbet. Det meste af tiden, var temperaturen under de 20 grader, og der var ofte skyet, men trods alt bedre end hjemme. Den normale gennemsnitstemperatur om dagen skulle være 21 grader